

турската Западна армия. Назначената на 18 юлий атака не е била отложена за нѣкой другъ, по-малко дѣжделивъ день; въ това, руското началство бѣше съвършено право; да, трѣбваше да се повали турската армия, но трѣбваше ли и толкова бързо да се дѣйствува безъ да се опитатъ да маневриратъ прѣди да атакуватъ, и безъ да помислятъ сѣщо като какво би било това сражение, въ което ще вземе участие и такъвъ единъ генералъ като княза Шаховски, у когото самолюбието бѣше така силно накрънено? — Съ това азъ не искамъ да кажа, че този князь нѣмаше да изпълни своя дългъ; той, безъ съмнѣние, щѣше да го изпълни както го и изпълни; но има граматна разлика между единъ чловѣкъ, който изпълнява дългътъ си съ радостно сърдце — и чловѣкъ, който дѣйствува просто за успокоение на съвѣстѣта си! И ако проникнемъ по-дълбоко въ човѣшкото сърдце, ние ще видимъ че оскърбения чловѣкъ ще се потруди — въ сила на човѣшкитѣ слабости — да отдѣли своитѣ усилия отъ усилията на този, който е билъ причина за нанесеното оскърбление. Той ще поиска да остане, повече или помалко, на страна и тогава . . . . . С'богомъ тактическо съгласие! С'богомъ стратегическо съгласие!

«По пжтя, — разказва полковникъ Вонлярлярски, — баронъ Криденеръ получи отъ генерала Скобелева донесение, въ което се извѣстяваше, че споредъ показанията на хванатитѣ въ врѣме на рекогносцировката плѣнници, въ Плѣвенъ сж се намирали, освѣнъ баши-бозука, 45.000 души редовна войска и 30 орджия; въ Ловечъ — 6 *табора**) (полка) и 6 орджия.»

*) На полковника лошо сж прѣвели думата «таборъ»: която означава не полкъ а баталионъ; освѣнъ това и самата дума не е таборъ а «табуръ». (Билтъжка-отъ Автора.)